

Lesninger De hellige apostler Peter og Paulus (29. juni)

1. lesning Apg 12,1–11

Nå vet jeg at Herren virkelig har fridd meg ut av Herodes' vold

I de dager lot kong Herodes flere av Kirkens medlemmer gripe og fare ille med. Jakob, Johannes' bror, lot han henrette ved sverd. Og da han merket at dette vant jødernes bifall, lot han også Peter arrestere. Dette var under de usyrede brøds dager. Etter arrestasjonen lot han ham sette i fengsel, med fire vaktskifter på fire mann hver til å holde vakt over ham. Når påsken var over, ville han så fremstille ham for folket. I mellomtiden satt altså Peter under bevoktning i fengslet, mens Kirken uten opphør bad til Gud for ham.

Natten før den dagen Herodes hadde planlagt å stille ham for retten, lå Peter og sov mellom to soldater. Han var bundet med to lenker, og foran celledøren stod det vakt på post.

Da plutselig stod en Herrens engel der, og et strålende lys fylte cellen; han støtte Peter i siden for å vekke ham, og sa: «Skynd deg, stå opp!» Lenkene falt av hans hender, og engelen sa:

«Spenn beltet om deg, og ta sandalene på!» Han gjorde så.

Og engelen sa: «Kast kappen om deg og følg meg.» Så gikk han ut, og Peter fulgte; han var ikke klar over at det var virkelig, det som engelen gjorde, men trodde han så et syn. De gikk forbi den første vakten, så den andre, og kom til den jernporten som førte ut til byen; den sprang opp av seg selv for dem, og de gikk ut og en gate frem. Der ble engelen plutselig borte for ham.

Da først kom Peter til seg selv og utbrøt: «Nå vet jeg at Herren virkelig har sendt sin engel for å fri meg ut av Herodes' vold og redde meg fra det jødene så frem til!»

Responsoriesalme Sal 34 (33),2–3. 4–5. 6–7. 8–9

Omkved: Herren frir meg fra all min frykt.

Jeg vil love Herren til hver en tid.

Min tunge skal alltid synge hans pris.

Min sjel roser seg av Herren.

Den fattige høre det og glede seg.

La oss sammen prise Herren,

opphøye hans hellige navn.

Jeg søker Herren, og han svarer meg,

frir meg fra all min frykt.

Se hen til ham og strål av glede,

og du skal aldri stå til skamme.

Den elendige roper, og Herren gir svar.

Han frelser ham fra alle trengsler.

Herrens engler verner de gudfryktige

og frir dem ut.

Smak og se at Herren er god.

Salig den som tar sin tilflukt til ham.

2. lesning 2 Tim 4,6–8.17–18

Nå ligger rettferdighetens seierskrans ferdig til meg

Min kjære Timotheos, selv er jeg alt i ferd med å ofres, og tiden er inne da jeg skal bryte opp. Jeg har stridd den gode strid, fullført løpet, vært trofast. Og nå ligger rettferdighetens seierskrans ferdig til meg; den skal Herren, den rettferdige dommer, gi meg på den store dag – og ikke bare meg, men alle som av hele sitt hjerte har sett frem til hans komme.

Herren selv stod meg bi og gav meg styrke, så budskapet gjennom meg nådde frem til sitt mål, og ble hørt av «alle hedninger», – og jeg ble reddet fra løvens gap. Ja, Herren vil redde meg fra alle onde anslag og frelse meg inn i sitt himmelske rike. Ham være ære i all evighet. Amen.

Halleluja Matt 16,18

Halleluja.

Du er Peter – Klippen – og på denne klippe vil jeg bygge min Kirke. Og den skal dødsrikets porter aldri få i sin vold.

Halleluja.

Evangelium Matt 16,13–19

Du er Peter – Klippen. Deg vil jeg gi nøklene til himlenes rike.

På den tid kom Jesus frem til bygdene i nærheten av Caesarea Philippi. Der spurte han sine disipler: «Hvem sier folk at Menneskesønnen er?»

De svarte: «Noen sier Johannes Døperen, noen Elija, andre Jeremia eller en av profetene.»

«Men dere,» spurte han da, «hvem sier dere at jeg er?»

Da tok Simon Peter ordet, og svarte: «Du er Messias, Sønn av den levende Gud.»

Og Jesus svarte ham: «Salig er du, Simon Bar-Jona! Dette har ikke kjøtt og blod åpenbart for deg, men min Far i himlene. Og jeg sier deg, at du er Peter – Klippen – og på denne klippe vil jeg bygge min Kirke. Og den skal dødsrikets porter aldri få i sin vold. Deg vil jeg gi nøklene til himlenes rike; det du binder på jorden, skal være bundet i himlene, og det du løser på jorden, skal være løst i himlene.»